

The Relationship Between Coaching Leadership Styles and the Development Motivation of Squash Players in Tehran Province

Mostafa Fallahi*

Islamic Azad University, South Tehran Branch, Tehran, Iran.

Abstract

Background and aim: In this article, we examined the relationship between coaching leadership styles and the development motivation of squash players in Tehran province.

Methods: The statistical population of this research consisted of 200 selected squash athletes who competed in 2013. Using the available sampling method, 110 people were considered as a statistical sample, and in order to collect information, the questionnaire of the leadership scale in sports (Chaladori and Saleh 1978) and the motivation of progress (Gil 1993) were used. For data analysis, descriptive statistics and Kolmogorov-Smirnov inferential test, multivariate regression were used for prediction.

Results: The research findings showed that there was a significant relationship between the social support style $r = 0.416$ and positive feedback $r = 0.298$ with the athletes' motivation to progress ($p < 0.05$). Also, the research findings showed that it is possible to motivate progress predicted from leadership styles $f = 24.105$, ($p < 0.01$).

Conclusion: According to the results of the present research, it should be said that the use of various leadership styles and suitable for each athlete and sports field by the coach and the orientation of these requirements by him, makes the athlete more motivated to continue his activity. If other factors affecting the success of a team have favorable conditions. But if the coaching styles do not create the necessary motivation, it cannot be expected that the team will achieve its goals, which are success and victory.

Please cite as: Fallahi M. "The Relationship Between Coaching Leadership Styles and the Development Motivation of Squash Players in Tehran Province". SOREN Journal 2025;5(4):173-179 [In Persian].

Corresponding Author

Name: Mostafa Fallahi
Email Address: mostafa.fallahi54@gmail.com
ORCID ID: -

Article history:

Received
2024/11/30
Accepted
2025/01/23

Keywords:

- Leadership Style
- Development Motivation
- Squash

ارتباط بین سبک‌های رهبری مربیگری با انگیزش پیشرفت بازیکنان اسکواش استان تهران

مصطفی فلاحی*

دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، تهران، ایران.

تاریخچه مقاله

دریافت: ۱۴۰۳/۰۹/۱۰

پذیرش: ۱۴۰۳/۱۱/۰۴

واژگان کلیدی

سبک رهبری، انگیزش پیشرفت، اسکواش.

چکیده

سابقه و هدف: در این مقاله، به بررسی ارتباط بین سبک‌های رهبری مربیگری با انگیزش پیشرفت بازیکنان اسکواش استان تهران پرداخته شد.

روش کار: جامعه آماری این تحقیق را ۲۰۰ نفر ورزشکار اسکواش منتخب تشکیل دادند که در سال ۱۳۹۲ به رقابت می‌پرداختند. با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس، تعداد ۱۱۰ نفر به عنوان نمونه آماری در نظر گرفته و به منظور جمع‌آوری اطلاعات از پرسشنامه مقیاس رهبری در ورزش (چالادوری و صالح ۱۹۷۸) و انگیزش پیشرفت (گیل ۱۹۹۳) استفاده شده است. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و همچنین از آزمون استنباطی کالموگروف-اسمیرنوف، از رگرسیون چندمتغیره برای پیش‌بینی استفاده شد.

یافته‌ها: یافته‌های تحقیق نشان داد که ارتباط معنی‌داری بین سبک حمایت اجتماعی $r = 0/416$ و بازخورد مثبت $r = 0/298$ با انگیزش پیشرفت ورزشکاران مشاهده شد ($p < 0/05$). همچنین یافته‌های پژوهش نشان داد که می‌توان انگیزش پیشرفت را از روی سبک‌های رهبری پیش‌گویی نمود ($p < 0/01$, $f = 24/105$).

نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج پژوهش حاضر باید گفت استفاده از سبک‌های متنوع رهبری و متناسب با هر ورزشکار و رشته ورزشی از سوی مربی و جهت دادن این الزامات از سوی وی، باعث می‌شود که ورزشکار انگیزه بیشتری برای ادامه فعالیت داشته باشد. چنانچه سایر عوامل مؤثر در موفقیت یک تیم از شرایط مطلوبی برخوردار باشد. ولی سبک‌های مربیگری ایجاد انگیزش لازم را نکند، نمی‌توان انتظار داشت که آن تیم به اهداف خود که همانا موفقیت و پیروزی است نائل آید.

او دارند اثر می‌گذارد. مطالعه رهبری، از طریق دیدگاه‌های متفاوت مورد بررسی قرار گرفته است (۳).

می‌توان بیان کرد که واژه رهبری از دو رویکرد تعریف شده است: رویکرد اول، رهبر را فردی می‌داند در مقام و جایگاه رهبری، که برای انجام برخی از وظایف از پیش تعیین شده و هدایت یک یا چند گروه کاری انتخاب شده است. در رویکرد دیگر، رهبر به عنوان فردی توصیف می‌شود که به صورت فعال و پویا با زیردستان خود برای انجام تغییر و تحول در تعامل است (۴).

مربیگری حرفه‌ای است که به ورزشکاران کمک می‌کند تا ابعاد مختلف (جسمی و روحی)، توانایی‌های فردی و اجتماعی را در حد بالا توسعه دهند. بدین علت مربیان ورزشی یکی از عناصر تشکیل دهنده منابع انسانی تیم‌های ورزشی محسوب شده‌اند. موضوعی که نیاز به بررسی دقیق و علمی دارد، شناسایی عوامل مؤثر مرتبط با عملکرد

مقدمه

مربیان برای استفاده از پتانسیل بازیکنان خود و رقابت‌پذیری، باید اشتراک‌گذاری اطلاعات در تیم و باشگاه را تقویت کنند، به‌ویژه با کنار گذاشتن نگرش پنهان‌سازی دانش و انگیزش (۱). این پدیده که به پنهان‌سازی و پنهان کردن عمدی دانش از دیگران اشاره دارد، نه تنها بر عملکرد مالی و کاری، بلکه بر فرهنگ سازمان و تقویت انگیزه کارکنان و ورزشکاران نیز تأثیر می‌گذارد، زیرا به روابط آسیب می‌زند و ممکن است باعث بی‌اعتمادی ورزشکاران شود (۲).

رهبری مؤثر در ورزش تابعی از اجرای نقش‌ها و سبک‌های گوناگون می‌باشد تا نیازها و خواسته‌های ورزشکاران را برآورده و به هدف‌های تیمی دست یابند. سبکی که مربیان در رهبری به نمایش می‌گذارند مهم‌ترین خصوصیتی است که بر چگونگی ادراکی که تیم از

فوری می‌توانید اختلاف آنها را در سبک رهبری مشخص کنید. مربیان، تیم خود را با خصوصیات اشاره شده نظیر خوش‌بینی/ بدبینی، مدعی/ تابع، محتاط/ جسور، خشک/ منعطف، حالت‌های ویژه بسیار نیرومندی هستند که بر سبک رهبری در موفقیت‌های مختلف تاثیر می‌گذارد (۱۰).

یافته‌های متفاوتی در زمینه سبک مربیگری و اثرات متفاوت آن بر انگیزش پیشرفت مشاهده شده است. اما به صورت کلی می‌توان بیان نمود که در برخی از موارد سبک‌های خاص مربیگری را باید به صورت اقتضایی را نمی‌توان با شیوه آمرانه تا زمانی موثر است که پیروزی هدف اصلی باشد. در چنین مواردی ممکن است ورزشکار بیشتر برای تحسین از جانب مربی یا اجتناب از خشم او بازی کند تا براساس انگیزه درونی (۱۱).

آلوارز و همکاران (۲۰۰۹) در پژوهشی به مطالعه ارضای نیازهای روانی پایه به عنوان میانجی ارتباط بین درک سبک رهبری مربی و انگیزش پرداختند و به این نتیجه رسیدند که سبک رهبری مربیان با انگیزش رابطه معنی‌داری دارد (۱۲).

مک دونالد (۲۰۱۰) در بخشی از مطالعه خود که به بررسی نقش لذت، انگیزش و تمرینات مربی در رشد ورزشکاران می‌پرداخت به این نتیجه رسید که انگیزش و لذت در رشد فردی شرکت‌کنندگان در ورزش نقشی اساسی دارد. همچنین نتایج این مطالعه نشان داد جو انگیزشی و لذت به وسیله مربی و برنامه‌های او جهت پیدا می‌کند (۱۳).

کریمی (۱۳۹۴) پژوهشی در خصوص تاثیر ابعاد رفتار رهبری مربیان بر انگیزش موفقیت و عملکرد تیمی بازیکنان زن تیم‌های والیبال استان خوزستان انجام داد. یافته‌های این پژوهش نشان داد که بین رفتارهای آموزش و تمرین، حمایت اجتماعی، بازخورد مثبت و دموکراتیک مربیان با عملکرد تیم‌ها رابطه مثبت معنی‌داری وجود دارد. در حالی که بین رفتار آمرانه با عملکرد تیم‌ها رابطه منفی معنی‌داری بوده. همچنین نتایج آزمون رگرسیون چندگانه نشان داد رفتار حمایت اجتماعی قابلیت پیش‌بینی کنندگی بیشتری برای عملکرد تیمی و انگیزش موفقیت را دارد (۱۴).

عشوره و همکاران (۱۳۹۳) رابطه سبک رهبری خدمتگذار مربیان با اعتماد به مربی و عملکرد تیم‌های ورزشی دانشگاهی را در پژوهشی مورد بررسی قرار داد که نتایج حاکی از آن بود که از بین زیرمقیاس‌های رهبری خدمتگذار، زیرمقیاس خدمت‌رسانی تاثیر مستقیم، مثبت و معناداری بر اعتماد به مربی و عملکرد ورزشی داشت (۱۵).

حاجی انزایی (۱۳۹۲) هم در پژوهشی در خصوص ارتباط رفتار مربیگری و انگیزش موفقیت با عملکرد تیمی بازیکنان لیگ برتر هندبال کشور را با نمونه آماری ۱۶۸ نفر مورد بررسی قرار داد. نتایج نشان داده است که بین رفتار مربیگری و عملکرد بازیکنان رابطه معنی‌داری وجود دارد (۱۶). در پژوهشی عسگری و همکاران (۱۳۹۱) نیز در خصوص ارتباط بین سبک رهبری مربیان با رضایت‌مندی ورزشکاران لیگ برتر والیبال مردان ایران را مورد بررسی قرار دادند که یافته‌ها نشان داد بین سبک مربیگری آمرانه و رضایت از نحوه آموزش و تمرین مربی، عملکرد تیمی و عملکرد فردی رابطه معنی‌داری وجود داشته، اما بین سبک مربیگری آمرانه و رضایت از رفتار مربی رابطه معنی‌داری وجود ندارد. بین سبک مربیگری آزادمنشانه و رضایت از نحوه آموزش و تمرین مربی، عملکرد تیمی و عملکرد فردی نیز رابطه معنی‌داری وجود ندارد، اما بین سبک مربیگری آزادمنشانه و رضایت از رفتار مربی رابطه معنی‌داری وجود دارد (۱۷).

ورزشکاران است. سبک‌های مربیگری، متنوع می‌باشد و هیچ سبکی به تنهایی و برای همیشه به موفقیت منتهی نمی‌شود. قبل از این که مربی، سبک رهبری اصلی خود را تعیین کند، باید به چند معیار توجه نماید، از دیدگاه باس و ریگو رهبر تحولگرا در تلاش برای گسترده کردن دامنه علائق زیردستانش و شاگردان و برانگیختن آن‌ها به پذیرش مأموریت تیم، گروه یا سازمان است و برای شناخت عوامل تاثیرگذار رابطه با سبک رهبری مربیگری و عوامل انگیزشی بازیکنان اسکواش استان تهران و افرادی که با او کار می‌کنند وقت صرف می‌کند. رهبری دارای مؤلفه‌های نفوذ کمال‌گرایانه، رفتار کمال‌گرایانه، روحیه ایجاد انگیزش، ترغیب به تلاش فکری و توجه به تفاوت‌های فردی است (۵). مطابق تعریف باس و آویلو رهبری عبارت است از رابطه مبادله‌های بین رهبر و پیرو به منظور دستیابی به منافع دو جانبه. رهبری دارای مؤلفه‌های پاداش اقتضایی، مدیریت (فعال و منفعل) مبتنی بر استثناءها و رهبری عدم مداخله (بدون رهبری) است. گفتنی است، مؤلفه رهبری عدم مداخله در گذشته جزء رهبری عملگرا بوده است (۶). طی دهه‌های گذشته عملکرد تیمی و پویایی‌های برخی از ورزشکاران، یکی از مسائل اصلی علوم ورزشی بوده است و شناسایی دلایلی که چرا برخی افراد و گروه‌ها دارای انگیزش بالا به موفقیت می‌رسند، هدف مشترک روانشناسی ورزشی بوده است. مهم‌ترین عامل موفقیت یک مربی، کمک به ورزشکاران در بهبود مهارت ورزشی آنها در دامنه‌ای از وظایف از توسعه متوالی تبحرهای حرکتی تا آمادگی تخصصی فیزیکی، تکنیکی، تاکتیکی و روانشناختی است. سازمان‌های ورزشی مکان‌های حیاتی هستند که بازیکنان به خوبی مهارت‌ها را یاد می‌گیرند و مربیان بار سنگینی از مسئولیت‌ها را برای ورزشکاران تحمل می‌کنند. به نظر می‌رسد مهم‌ترین جنبه رابطه خوب مربیان و ورزشکاران توانایی درک مربی درباره هر ورزشکار به طور انفرادی و کاربرد سبک مربیگری با توجه به مناسب بودن آن با نیازها، می‌داند. مربیانی که از فرایند مربیگری خود ناراضی هستند تاثیر منفی بر عملکرد ورزشکاران خود دارند (۷).

در ارتباط با ابعاد رهبری مربیگری نوریس (۲۰۱۰) (۸) مربی را مشتق از چهار عامل: آموزش، تعلیم، تمرین و مربیگری می‌داند و معتقد است که یک مربی در جایگاه مربیگری باید بتواند این چهار مقوله را برای موفقیت یک ورزشکار بکار برد. و همچنین باید از جنبه‌های مختلف دارای مهارت و تخصص باشد. عملکرد خوب به عنوان هدف اصلی ورزش‌های قهرمانی همیشه مدنظر ورزشکاران، مربیان و پژوهشگران عرصه ورزش بوده است. امروزه اهمیت جایگاه و نقش مربیان در موفقیت یا عدم موفقیت تیم‌های ورزشی بر کسی پوشیده نیست (۹).

مربیان ورزش، جهت اتخاذ سبک‌های و شیوه‌های مربیگری، دستیابی به حداکثر کارایی، بهرووری و موفقیت تیم‌های ورزشی، همواره با سوالات متعدد مواجه شده‌اند. از قبیل اینکه، چرا سطح انگیزش پیشرفت ورزشکاران در مقایسه با یکدیگر متفاوت است. با توجه به شیوه و سبک رهبری مربیگری، ورزشکاران در مقایسه با یکدیگر متفاوت و در زمان‌های مختلف، دارای سطوح انگیزشی متفاوتی می‌باشند؟ و بهترین سبک رهبری مربیگری برای بالا بردن انگیزش پیشرفت کدام می‌باشد. سبک رهبری تمایل یک مربی برای هدایت اعضا به راه خاصی است. هنگامی که شما در مورد جان رابینسون، تام لندری، کی سی سنتنل و رد ایرباخ فکر می‌کنید

و در سال (۱۹۹۸) مورد بازنگری قرار گرفته است و در ایران توسط محمدزاده (۱۳۸۸) هنجاریابی شده است و از طریق آلفای کرونباخ $R=0/78$ محاسبه گردیده است (۱۹).

این پرسشنامه شامل ۴۰ سوال از نوع بسته و پنج خرده مقیاس می‌باشد که عبارتند از: تمرین و آموزش، حمایت اجتماعی، بازخورد مثبت، شیوه‌ی استبدادی (آمرانه) و شیوه‌ی دموکراتیک (آزادمنشانه) را بر اساس مقیاس پنج ارزشی لیکرت، ۱ به معنی (هیچ‌گاه)، ۲ به معنی (ندرت)، ۳ به معنی (گاهی)، ۴ به معنی (اغلب)، ۵ به معنی (همیشه) مورد سنجش قرار می‌گیرد.

- خرده مقیاس آموزش و تمرین توسط ۱۴ سوال (سوالات ۱ تا ۱۴)
- خرده مقیاس بازخورد مثبت توسط ۷ سوال (سوالات ۱۵ تا ۲۱)
- مقیاس دموکراتیک توسط ۹ سوال (سوالات ۲۲ تا ۳۰)
- مقیاس حمایت اجتماعی توسط ۸ سوال (سوالات ۳۱ تا ۳۸)
- مقیاس آمرانه توسط ۵ سوال (سوالات ۳۹ تا ۴۳)

در زمینه انگیزش پیشرفت (SOQ) از پرسشنامه ورزشی گرابی گیل (۱۹۹۳) (۲۰) طراحی شده این پرسشنامه برای تعیین انگیزش پیشرفت در رقابت‌های ورزشی طراحی شده و توسط بهرام و همکاران (۱۳۸۱) هنجاریابی شده است که شامل ۲۵ سوال و مشتمل بر سه خرده مقیاس با عناوین رقابت‌جویی، پیروزی‌گرایی و هدف‌گرایی را اندازه‌گیری می‌کند (۲۱). پایایی این پرسشنامه در پژوهش نوری (۱۳۹۰) از طریق آلفای کرونباخ $R=0/90$ تعیین شد. مطالعه مقدماتی جهت بررسی پایایی این پرسشنامه در این تحقیق از طریق آلفای کرونباخ $R=0/85$ محاسبه شد (۲۲).

- خرده مقیاس رقابت‌جویی توسط ۱۳ سوال (۲۵، ۲۳، ۲۱، ۱۹، ۱۷، ۱۵، ۱۳، ۱۱، ۹، ۷، ۵، ۳، ۱)
- خرده مقیاس پیروزی‌گرایی توسط ۶ سوال (۲۲، ۱۸، ۱۴، ۱۰، ۲، ۶)
- خرده مقیاس هدف‌گرایی توسط ۶ سوال (۲۴، ۲۰، ۱۶، ۱۲، ۸، ۴)

در نهایت به منظور گردآوری اطلاعات، بعد از هماهنگی با مدیر و مربیان باشگاه‌های استان تهران، پژوهش به محل سالن‌های اسکواش مراجعه نموده و ضمن تشریح اهداف پژوهش برای ورزشکاران، پرسشنامه را در بین آنها توزیع کرده و در همان روز جمع‌آوری نموده که کل زمان جمع‌آوری داده‌ها حدود یک ماه به طول انجامید.

به منظور سازمان دادن و خلاصه کردن نمرات خام و توصیف اندازه‌های نمونه از آمار توصیفی استفاده شد. همچنین از آزمون استنباطی کالومگروف-اسمیرنف برای تعیین توزیع طبیعی داده‌ها، از رگرسیون چندمتغیره برای پیش‌بینی استفاده شد و عملیات آماری توسط نرم‌افزار SPSS 20 انجام شد

نتایج

همانطور که جدول ۱ نشان می‌دهد، از دیدگاه بازیکنان اسکواش، مربیان بیشتر از رفتار آمرانه (با میانگین ۴/۴۲) و کمتر از رفتار دموکراتیک (با میانگین ۳/۵۸) در مقایسه با سایر رفتارها استفاده می‌کنند.

رشته اسکواش اگر چه از قرن ۱۹ شکل گرفت ولی متأسفانه نتوانست تا چند دهه پیش مانند دیگر ورزش‌ها راکتی از لحاظ علمی پیشرفت کند. بر این اساس نیاز اصلی و اساسی طرح این موضوع زمانی احساس شد که در هنگام اجرای مسابقات مشاهده گردید که بازیکنانی که دارای درصد بالایی از اجرای تاکتیک‌ها و تکنیک‌ها در زمان تمرین بودند در زمان مسابقه افت بسیار شدید شده و عملکرد خوبی را به نمایش نگذاشته‌اند. بدین منظور لازم است که عوامل ارتباط در آن با انجام تحقیقات وسیع‌تر و گسترده‌تر مشخص گردد. سپس اطلاعات و دانش موردنیاز را کسب نموده و آنچه که وجود دارد، با آنچه که می‌تواند وجود داشته باشد، را بررسی و ارزیابی نمود و در جهت رسیدن به اهداف مربوطه حرکت نمود.

لذا در این پژوهش به بررسی ارتباط سبک‌های رهبری مربیگری با انگیزش پیشرفت بازیکنان اسکواش از دیدگاه ورزشکاران استان تهران پرداخته شد. ابهام در زمینه کارایی سبک‌های مربیگری و رابطه آنها با انگیزش پیشرفت بازیکنان زمینه اجرای پژوهش‌های فراوانی را ایجاد کرده است. هرچند که برخی از پژوهشگران سبک تشریح مساعی را در افزایش انگیزش پیشرفت موثر می‌دانند ولی در مقابل عده‌ای نیز اعتقاد دارند که شیوه مربیگری آزادمنشانه و گاهی اوقات آمرانه می‌تواند موجبات افزایش انگیزش پیشرفت را در ورزشکاران بوجود آورد. این‌گونه تناقضات در زمینه مباحث نظری و پیشینه پژوهش به عنوان منبع مسأله شناخته شده است. مسئله‌ای که محقق را به فکر این پژوهش سوق داده، بررسی ارتباط سبک‌های رهبری مربیگری با انگیزش پیشرفت بازیکنان اسکواش، تهران است و پاسخ به این سؤال که سبک‌های رهبری مربیگری با انگیزش پیشرفت بازیکنان چه ارتباطی دارد؟ این‌گونه تناقضات در زمینه مباحث نظری و پیشینه پژوهش به عنوان منبع مسأله شناخته شده و سؤال اصلی پژوهش این است که آیا سبک‌های رهبری مربیگری با انگیزش پیشرفت بازیکنان اسکواش استان تهران رابطه دارد یا خیر؟ و اگر ارتباط معنی‌دار شد، نوع و مقدار این ارتباط چگونه است؟

مواد و روش‌ها

روش تحقیق از نوع همبستگی بود که به صورت میدانی اجرا شده و در آن به مطالعه میزان ارتباط بین سبک‌های رهبری مربیگری با انگیزش پیشرفت ورزشکاران اسکواش استان تهران پرداخته شد. جامعه آماری این پژوهش را بازیکنان اسکواش استان تهران که در باشگاه‌های مختلف مشغول به فعالیت بودند تشکیل می‌داد که در سال ۱۳۹۲ حدوداً ۲۰۰ نفر بودند.

نمونه تحقیق بر اساس جدول حجم نمونه مورگان ۱۲۵ نفر بودند که در نهایت تعداد ۱۱۰ پرسشنامه غیرمخدوش مورد استفاده قرار گرفت و از روش نمونه‌گیری در دسترس استفاده شد.

روش‌های کتابخانه‌ای و شیوه‌های میدانی برای جمع‌آوری اطلاعات در این پژوهش استفاده خواهد شد. مبانی نظری پژوهش نیز با مراجعه به کتاب‌ها، مجلات، نشریات تخصصی و اینترنت گردآوری خواهد شد. به منظور جمع‌آوری اطلاعات از دو پرسشنامه به شرح ذیل استفاده می‌گردد.

پرسشنامه سبک‌های رهبری مربیان (LSS) برای جمع‌آوری اطلاعات در زمینه سبک‌های رهبری مربیگری مورد استفاده قرار گرفت. این پرسشنامه توسط چالادوری و صالح (۱۹۸۰) ساخته شده است (۱۸)

جدول ۱. توصیف سبک‌های رهبری مربیگری از دیدگاه بازیکنان اسکواش

تعداد	آموزش و تمرین	امرانه	دموکراتیک	حمایت اجتماعی	بازخورد مثبت
۱۱۰	۱۱۰	۱۱۰	۱۱۰	۱۱۰	۱۱۰
میانگین	۴/۴۱	۴/۴۲	۳/۵۸	۳/۹۴	۴/۳۳
انحراف استاندارد	۰/۴۹	۰/۴۹	۰/۴۷	۰/۵۶	۰/۷۶

جدول ۲. توصیف انگیزش پیشرفت بازیکنان اسکواش

تعداد	رقابت جویی	پیروزی گرایی	هدف گرایی	انگیزش پیشرفت کل
۱۱۰	۱۱۰	۱۱۰	۱۱۰	۱۱۰
میانگین	۳/۸۷	۳/۵۳	۴/۰۵	۳/۸۲
انحراف استاندارد	۰/۶۰	۰/۷۷	۰/۶۰	۰/۵۱

همانطور که جدول ۲ نشان می‌دهد، مولفه هدف‌گرایی با میانگین ۴/۰۵ بیشترین مقدار و مولفه پیروزی‌گرایی با میانگین ۳/۵۳ کمترین مقدار را در بازیکنان اسکواش به خود اختصاص داد. نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد، که: بین رفتار آموزش و تمرین با مولفه هدف‌گرایی از انگیزش پیشرفت ارتباط مثبت و معنی‌داری وجود دارد، اما با سایر مولفه‌ها ارتباطی مشاهده نشد.

بین رفتار امرانه با مولفه رقابت‌جویی و هدف‌گرایی از انگیزش پیشرفت در سطح معنی‌داری ۰/۰۵ ارتباط مثبت و معنی‌داری وجود دارد و با سایر مولفه‌ها ارتباطی مشاهده نشد. بین رفتار دموکراتیک با مولفه‌های انگیزش پیشرفت ارتباطی مشاهده نشد.

بحث

بین رفتار حمایت اجتماعی با مولفه پیروزی‌گرایی، هدف‌گرایی و انگیزش پیشرفت کل ارتباط مثبت و معنی‌داری وجود دارد اما با مولفه رقابت‌جویی ارتباطی مشاهده نشد. بین رفتار دموکراتیک با مولفه‌های انگیزش پیشرفت ارتباطی مشاهده نشد. بین رفتار حمایت اجتماعی با مولفه پیروزی‌گرایی، هدف‌گرایی و انگیزش پیشرفت کل ارتباط مثبت و معنی‌داری وجود دارد اما با مولفه رقابت‌جویی ارتباطی مشاهده نشد.

بین رفتار امرانه با مولفه رقابت‌جویی و هدف‌گرایی از انگیزش پیشرفت در سطح معنی‌داری ۰/۰۵ ارتباط مثبت و معنی‌داری وجود دارد و با سایر مولفه‌ها ارتباطی مشاهده نشد. بین رفتار دموکراتیک با مولفه‌های انگیزش پیشرفت ارتباطی مشاهده نشد. بین رفتار حمایت اجتماعی با مولفه پیروزی‌گرایی، هدف‌گرایی و انگیزش پیشرفت کل ارتباط مثبت و معنی‌داری وجود دارد اما با مولفه رقابت‌جویی ارتباطی مشاهده نشد.

جدول ۳. بررسی ارتباط سبک‌های رهبری مربیگری با انگیزش پیشرفت و مولفه‌های آن

رقابت‌جویی	پیروزی‌گرایی	هدف‌گرایی	انگیزش پیشرفت کل	آموزش و تمرین	امرانه	دموکراتیک	حمایت اجتماعی	بازخورد مثبت
ضریب همبستگی	ضریب همبستگی	ضریب همبستگی	ضریب همبستگی	-/۰۴۸	/۰۲۱۴*	-/۱۱۸	/۱۳۲	/۰۲۸۱**
سطح معنی‌داری	سطح معنی‌داری	سطح معنی‌داری	سطح معنی‌داری	/۰۶۱۹	/۰۰۲۵	/۰۲۲۰	/۰۱۶۸	/۰۰۰۳
ضریب همبستگی	ضریب همبستگی	ضریب همبستگی	ضریب همبستگی	-/۰۱۲۹	-/۰۱۵۲	-/۰۱۰۳	/۰۴۷۷**	/۰۰۲۱
سطح معنی‌داری	سطح معنی‌داری	سطح معنی‌داری	سطح معنی‌داری	/۰۱۸۰	/۰۱۱۴	/۰۲۸۶	/۰۰۰۱	/۰۸۲۴
ضریب همبستگی	ضریب همبستگی	ضریب همبستگی	ضریب همبستگی	/۰۲۵۸**	/۰۳۵۵**	/۰۱۳۹	/۰۳۱۵**	/۰۴۴۶**
سطح معنی‌داری	سطح معنی‌داری	سطح معنی‌داری	سطح معنی‌داری	/۰۰۰۷	/۰۰۰۱	/۰۱۴۸	/۰۰۰۱	/۰۰۰۱
ضریب همبستگی	ضریب همبستگی	ضریب همبستگی	ضریب همبستگی	/۰۰۱۹	/۰۱۴۹	-/۰۰۴۳	/۰۴۱۶**	/۰۲۹۸**
سطح معنی‌داری	سطح معنی‌داری	سطح معنی‌داری	سطح معنی‌داری	/۰۸۴۶	/۰۱۲۰	/۰۶۵۵	/۰۰۰۱	/۰۰۰۲

(یک ستاره نشان‌دهنده ارتباط معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ و دو ستاره در سطح ۰/۰۱ می‌باشد).

جدول ۴. رگرسیون آماری برای پیش‌بینی انگیزش پیشرفت از روی سبک‌های رهبری

مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معنی‌داری
۱۳/۷۴۲	۴	۳/۴۳۶	۲۴/۱۰۵	۰/۰۰۱ ^g
۱۴/۹۶۵	۱۰۵	۰/۱۴۳		
۲۸/۷۰۸	۱۰۹			

تعارض منافع

نویسندگان اعلام می‌کنند هیچ تعارض منافی وجود ندارد.

منابع

1. Connelly CE, Zweig D, Webster J, Trougakos JP. Knowledge hiding in organizations. *J Organ Behav* 2012;33:64-88.
2. Singh SK. Territoriality, task performance, and workplace deviance: Empirical evidence on role of knowledge hiding. *J Bus Res* 2018;97:10-19.
3. Zartoshtiyani S. The relationship between transformational and pragmatic leadership styles of coaches with the competitive motivation of players in the Iranian Premier Basketball League [PhD thesis]. Tehran: Physical Education and Sports Sciences, Education Moalem University; 2017. [In Persian]
4. Zeyn Abadi HR. The transformative leaders in school: female managers or male managers? *Women in Development and Politics (Women's Research)* 2010;8:115-141. [In Persian]
5. Bass BM, Riggio RE. Transformational leadership. Mahwah (NJ): Lawrence Erlbaum; 2006.
6. Bass BM, Avolio BJ. Multifactor leadership questionnaire: feedback report. Melbourne: MLQ Pty Ltd; 2002.
7. Diffenbachia S. Coaching leadership styles and athlete satisfaction among hockey team. *Hum Cap Dev* 2009;2:77-87.
8. Norris MR. An analysis of coaching dimensions and their impact on athlete motivation and affective learning. Master's thesis. Ball State University, 2010.
9. Poursoltani Zarandi H. Comparison of transformational and pragmatic leadership styles of the officials of sports teams in Gilan province. *Res Sport Sci* 2008;6:191-205. [In Persian]
10. Rezaian A. Organizational behavior management (concepts, theories and applications), University of Tehran, Faculty of Management Publications, 2nd ed, 1994 [In Persian]
11. Martens R. Coaches' guide to sport psychology. Khabeiri M, translator. Tehran: National Olympic Committee; 2006. [In Persian]
12. Alvarez MS, Balaguer I, Castillo I, Duda JL. Coach autonomy support and quality of sport engagement in young soccer players. *Span J Psychol* 2009;12:138-148.
13. MacDonald DJ. The role of enjoyment, motivational climate, and coach training in promoting the positive development of young athletes [dissertation]. Kingston (ON): Queen's University; 2010.
14. Karimi M, Heydarnejad H, Shafinia P, Nuroozi AM. The Study of relationship between coaches' Leadership behaviors with success and avoid failure motivation in women players of volleyball teams. *Appl Res Sport Manag Biol* 2015;3:21-33. [In Persian]
15. Ashoore S, Bahrololoum H, Hosseininia SR. The relationship between coaches' servant leadership style with coach trust and performance of collegiate sport teams. *Research in Educational Sports* 2015;2:39-51. [In Persian]
16. Hajianzhaei Z, Tondnevis F. Relationship among coaching behavior, achievement motivation and team players performance of Iranian Handball pro-league. *Res Educ Sport* 2014;3:112-122. [In Persian]

بازخورد مثبت رابطه معناداری مشاهده نشد (۲۸-۲۴). این عدم همخوانی احتمالاً به دلیل تفاوت در سن مربیان در جامعه مورد بررسی نسبت داد. شاید مربیان جوان بدلیل فاصله سنی کم با ورزشکاران برای اینکه ورزشکاران دستورالعمل‌ها و امر آنها را بکار گیرند، بیشتر از سبک رهبری آمرانه استفاده می‌کنند.

نتایج نشان داد که سبک‌های رهبری مربیگری با انگیزش پیشرفت بازیکنان اسکواش تهران رابطه معنی‌داری دارد ($P < 0.05$). این نتیجه تحقیق با نتایج تحقیقات حاجی انزهایی و تندنویس (۱۳۹۲)، نوروزی (۱۳۹۱)، مک دونالد (۲۰۱۰)، کرسپو (۲۰۱۱) و بورتولی و همکاران (۲۰۱۴)، طلفاح (۲۰۱۷)، اسمیت و همکاران (۲۰۱۶) همخوانی دارد (۳۲-۲۹، ۲۲، ۱۶، ۱۳). اما در پژوهشی که زرتشتیان (۱۳۸۹) انجام داد به این نتیجه رسید که بین سبک رهبری تحول‌گرای مربیان با انگیزش اجتناب از شکست بازیکنان رابطه منفی و معنی‌داری وجود دارد (۳). ممکن است علت احتمالی این عدم همخوانی در نوع جامعه آماری باشد، از آنجا که تحقیق در خصوص رشته ورزشی بود و نوع آن نیز راکتی می‌باشد، از این‌رو نحوه تعامل مربیان و مسولان و ورزشکاران این رشته با سایر رشته‌های دیگر متفاوت می‌باشد. این اعتقاد نیز وجود دارد که محیط‌های ورزشی و نوع آن موجب می‌گردد که مربی با ایجاد فضایی مناسب به بالا بردن انگیزش تیم ورزشی تحت تاثیر سبک رهبری مربیگری است. اگر چه در این تحقیق به فضای انگیزش پرداخته نشده و پژوهشی انجام نگرفت اما می‌توان با نگاهی به خصوصیات و رفتارهای مربیان این را برداشت نمود که مربیان می‌توانند فضای انگیزشی حمایتی که باعث افزایش و حتی تعهد گردد را مناسب دانست.

نتایج نشان داد که سبک‌های رهبری حمایت اجتماعی و بازخورد مثبت با انگیزش پیشرفت رابطه معنی‌داری داشت ($P < 0.05$). از این نتیجه بدست آمده از تحقیق با نتایج تحقیقات، رمضان نژاد (۱۳۸۹)، نظردین و همکاران (۲۰۰۹)، وایس و همکاران (۲۰۰۹)، نیکولا و همکاران (۲۰۱۱) و استبینگز و همکاران (۲۰۱۱) همخوانی داشته است و بین آنها روابط مثبت موجود می‌باشد (۳۶-۳۳، ۲۶). اما رحیم پور (۱۳۸۹) در پژوهشی به این نتیجه رسید که بین کارآمدی مربیگری و سبک‌های رهبری آموزش و تمرین، دموکراتیک و حمایت اجتماعی، همبستگی معناداری وجود داشته و بین کارآمدی مربیگری و سبک‌های رهبری آمرانه و بازخورد مثبت رابطه معناداری مشاهده نشد (۲۸).

نتیجه‌گیری

با توجه به نتایج می‌توان عنوان کرد مربیان توجه به رفاه و ایجاد جوی مثبت و گروهی تاکید دارند و به عملکرد و اجرای خوب ورزشکاران پاداش داده و آنها را مورد تشویق قرار می‌دهند که این عمل در ایجاد انگیزش پیشرفت نقش موثری دارد. به عبارت دیگر می‌توان گفت مربیانی که از سبک‌های رهبری حمایت اجتماعی و بازخورد مثبت استفاده می‌کنند باعث ایجاد انگیزش پیشرفت در بازیکنان خود می‌شوند. مربیان با شناختی که از ورزشکاران خود دارند از چنین سبک‌هایی استفاده نموده تا با بالا بردن انگیزش پیشرفت در ورزشکاران به نیازهای انسانی آنها نیز پاسخ مثبت داده شود و اگر تامل بین مربیان و بازیکنان مثبت نباشد امکان دارد ورزشکاران احساسات ناخوشایندی را تجربه کنند و تجربیات منفی در ورزش می‌تواند با عملکرد ضعیف بازیکنان و کناره‌گیری آنها شود.

17. Asgari B, Khorshidi R, Khodayari A. Relationship between coaching style with athlete's satisfaction of Iran Men Volleyball Super league. *Sport Psychol Stud* 2013;1:65-74. [In Persian]
18. Chelladurai P, Saleh SD. Dimensions of leader behavior in sports: development of leader scale. *J Sport Psychol* 1980;2:34-45.
19. Mohammadzadeh H. Standardization of the Leadership Scale for Sports (LSS) among Iranian coaches and athletes [master's thesis]. Karaj: Islamic Azad University, Karaj Branch; 2009. [In Persian]
20. Gill DL. Competitiveness and competitive orientation in sport. In: Singer RN, Murphey M, Tennant LK, editors. *Handbook of Research on Sport Psychology*. New York: Macmillan; 1993;7:314-27.
21. Bahram A, Shafizadeh M, Khabiri M. Standardization of Gill's achievement motivation questionnaire in Iranian athletes. *Harakat* 2002;12:51-68. [In Persian]
22. Norouzi AM. The relationship between coaches' leadership styles with achievement motivation and team performance in Iran volleyball premier league [master's thesis]. Kermanshah: Islamic Azad University, Kermanshah Branch; 2011. [In Persian]
23. Fallah Z. The relationship between leadership style and change management ability of selected coaches from Iran's Premier Leagues. *Strategic Studies on Youth and Sports* 2013;12:221-228. [In Persian]
24. Vahdani M, Sheikh Yoosefi R, Moharramzadeh M, Hoseini Keshtan M, Jalilvand J. The relationship between coach's leadership styles and group cohesion in teams participating in the 10th Domestic Universiade (Male Students). *JRSM* 2012;2:69-78. [In Persian]
25. HJ Mohd Pilus A, Saadan R. Coaching leadership styles and athlete satisfactions among hockey team. *J Hum Cap* 2009;2:77-87.
26. Nazaraldin M. The effect of leadership style on motivation and performance of Iran football premier league players [dissertation]. Tehran: Islamic Azad University, Science and Research Branch; 2009. [In Persian]
27. Khalaj M, Rahmani M, Saberi A. The relationship between coaches' leadership style and athletes' motivation in Iran basketball division one. *Olympic J* 2011;19:45-58. [In Persian]
28. Rahimipour A. The relationship between coaching efficacy and leadership styles of Iranian national team coaches. *Res Sport Manag* 2010;2:71-86. [In Persian]
29. Crespo M. Skill acquisition in tennis: the role of the coach leadership and communication. *J Med Sci Tennis* 2011;16:21-7.
30. Bortoli L, Bertollo M, Filho E, Robazza C. Do psychobiosocial states mediate the relationship between perceived motivational climate and individual motivation in youngsters? *J Sports Sci* 2014;32:572-82.
31. Talafha SS. Achievement motivation of racket coaches in Jordan. *An-Najah University Journal for Research - Humanities* 2017;31:1397-1422.
32. Smith N, Tessier D, Tzioumakis Y, Fabra P, Quested E, Appleton P, et al. The relationship between observed and perceived assessments of the coach-created motivational environment and links to athlete motivation. *Sport Exerc Psychol* 2016;23:51-63.
33. Ramazannejad R. The effect of leadership styles on achievement motivation in team sport athletes. *J Mot Sci Sport* 2010;8:33-44. [In Persian]
34. Weiss MR, Amorose AJ, Wilko AM. Coaching behaviors, motivational climate, and psychosocial outcomes among female adolescent athletes. *Pediatr Exerc Sci* 2009;21:475-492.
35. Nicolas M, Gaudreau P, Franche V. Perception of coaching behaviors, coping, and achievement in a sport competition. *J Psychol Sport Exerc* 2011;33:460-468.
36. Stebbings J, Taylor IM, Spray CM. Antecedents of perceived coach autonomy supportive and controlling behaviors: Coach psychological need satisfaction and well-being. *J Sport Exerc Psychol* 2011;33:255-272.